

KARTA PRZEDMIOTU

Kod przedmiotu	1015-6-TP1-B/C16-TR	
Nazwa przedmiotu w języku	polskim	Turystyka specjalistyczna
	angielskim	Qualified Tourism

1. USYTUOWANIE PRZEDMIOTU W SYSTEMIE STUDIÓW

1.1. Kierunek studiów	Turystyka prozdrowotna
1.2. Forma studiów	Stacjonarne
1.3. Poziom studiów	Pierwszego stopnia licencjackie
1.4. Profil studiów	ogólnoakademicki
1.5. Osoba przygotowująca kartę przedmiotu	dr Grzegorz Wałek
1.6. Kontakt	41 349-64-09, grzegorz.walek@ujk.edu.pl

2. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

2.1. Język wykładowy	polski
2.2. Wymagania wstępne	brak

3. SZCZEGÓŁOWA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

3.1. Forma zajęć	Studia stacjonarne: wykład (15 godz.), konwersatorium (30 godz.)	
3.2. Miejsce realizacji zajęć	Zajęcia w pomieszczeniach dydaktycznych UJK	
3.3. Forma zaliczenia zajęć	Zaliczenie z oceną	
3.4. Metody dydaktyczne	Wykład multimedialny, metoda studiów przykładowych, prezentacja,	
3.5. Wykaz literatury	Podstawowa	Buckley R., 2010. Adventure Tourism Management. Elsevier. Mokras-Grabowska, J. (2015). Turystyka aktywna – zagadnienia terminologiczne i klasyfikacje. W: A. Stasiak, J. Śledzińska, B. Włodarczyk (red.), Wczoraj, dziś i jutro turystyki aktywnej i specjalistycznej (s. 11–25). Warszawa: PTTK Stasiak A., Śledzińska J., Włodarczyk B. (red.) 2015. Wczoraj, dziś i jutro turystyki aktywnej i specjalistycznej. Wyd. PTTK „Kraj”, Warszawa.
	uzupełniająca	Adamczyk, J. (2011). od turystyki aktywnej do ekstremalnej – miejsce turystyki kwalifikowanej na współczesnym rynku. W: I. Ozimek (red.), Funkcjonowanie i rozwój współczesnej turystyki – wybrane zagadnienia (s. 63–88). Warszawa: SGGW. Swarbrooke J., Beard C., Leckie S., Pomfret G., 2003. Adventure tourism. A new frontier. Wyd. Butterworth-Heinemann. Tomik R., Kosmala G., 2018. Geograficzne uwarunkowania turystyki aktywnej w Polsce. Rozprawy Naukowe Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu 60: 3-14.

4. CELE, TREŚCI I EFEKTY UCZENIA SIĘ

4.1. Cele przedmiotu (z uwzględnieniem formy zajęć)

Wykład:

C1. Wyposażenie studentów w wiedzę zakresu terminologii i rodzajów turystyki specjalistycznej oraz ich rynkowych uwarunkowań i powiązań z innymi rodzajami turystyki, w tym turystyki prozdrowotnej.

C2. Wyposażenie studentów w wiedzę z zakresu znaczenia turystyki specjalistycznej w promocji zdrowia i uwarunkowań psychofizycznych niezbędnych do uprawiania poszczególnych rodzajów turystyki specjalistycznej.

Konwersatorium:

C1. Wyposażenie studentów w umiejętności oceny potencjału do uprawiania różnych rodzajów turystyki specjalistycznej w kontekście uwarunkowań środowiska przyrodniczego i kulturowego na wybranym obszarze.

C2. Wypracowanie umiejętności tworzenia produktu turystycznego i programów imprez w zakresie turystyki specjalistycznej.

4.2 Treści programowe (z uwzględnieniem formy zajęć)

Wykład:

Definicja turystyki specjalistycznej, podstawy terminologiczne i rozróżnienia pomiędzy innymi rodzajami turystyki. Uwarunkowania historyczne turystyki specjalistycznej w Polsce i na świecie. Turystyka specjalistyczna w aspekcie Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego. Kontekst społeczny i zmiany kulturowe sprzyjające rozwojowi turystyki specjalistycznej. Znaczenie turystyki specjalistycznej w promocji zdrowia. Strony popytu i podaży turystyki specjalistycznej. Turystyka specjalistyczna osób niepełnosprawnych i osób trzeciego wieku. Rodzaje turystyki specjalistycznej. Cechy charakterystyczne i uwarunkowania do uprawiania turystyki pieszej, rowerowej, wodnej, zimowej, jaskiniowej, konnej, wspinaczkowej i ekstremalnej. Uwarunkowania środowiskowe i popularne destynacje do uprawiania turystyki specjalistycznej. Zarządzanie w turystyce specjalistycznej (w tym zarządzanie ryzykiem, aspekt etyczny). Główne sektory turystyki specjalistycznej (bliskie naturze i w środowisku sztucznym). Wyzwania i perspektywy rozwoju turystyki specjalistycznej.

Konwersatorium:

Charakterystyka, aspekt czasowy i ekonomiczny uprawiania turystyki pieszej, rowerowej, wodnej, zimowej, jaskiniowej, konnej, wspinaczkowej i ekstremalnej. Turystyka specjalistyczna w Polsce. Turystyka specjalistyczna na świecie. Zarządzanie ryzykiem i ubezpieczenia w turystyce specjalistycznej. Aspekt etyczny turystyki specjalistycznej. Tworzenie produktu turystycznego i opracowanie programów imprez z zakresu turystyki specjalistycznej. Ocena potencjału do uprawiania różnych rodzajów turystyki specjalistycznej w kontekście uwarunkowań środowiska przyrodniczego i kulturowego na wybranym obszarze.

4.3 Przedmiotowe efekty uczenia się

Efekt	Student, który zaliczył przedmiot	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
w zakresie WIEDZY:		
W01	Charakteryzuje miejsce turystyki specjalistycznej w relacjach do innych dziedzin turystyki.	TP1A_W01
W02	Definiuje podstawowe pojęcia, zjawiska, procesy i relacje zachodzące w branży turystycznej w zakresie turystyki specjalistycznej ze szczególnym uwzględnieniem jej relacji do turystyki prozdrowotnej.	TP1A_W05
w zakresie UMIEJĘTNOŚCI:		
U01	Dokonyuje obserwacji i interpretacji współczesnych trendów rozwoju turystyki specjalistycznej z uwzględnieniem lokalnych uwarunkowań.	TP1A_U06
U02	Potrafi tworzyć produkt turystyczny i programy imprez w zakresie turystyki specjalistycznej.	
U03	Potrafi zarządzać ryzykiem wybierać odpowiednie ubezpieczenia w zakresie turystyki specjalistycznej.	
w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH:		
K01	Jest odpowiedzialny za bezpieczeństwo własne i innych uczestników ruchu turystycznego podczas uprawiania turystyki specjalistycznej, a w stanach zagrożenia potrafi podejmować właściwe decyzje.	TP1A_K03

4.4. Sposoby weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się

Efekty przedmiotowe (symbol)	Sposób weryfikacji (+/-)													
	Egzamin ustny/pisemny		Kolokwium		Projekt		Aktywność na zajęciach		Praca własna		Praca w grupie		Inne (prezentacja)	
	Forma zajęć		Forma zajęć		Forma zajęć		Forma zajęć		Forma zajęć		Forma zajęć		Forma zajęć	
W01			x					x		x				x
W02			x					x		x				x

